

Fádní blues

Petr Kolář

Jdu sám jak v říjnu stáří
Mám svůj splín
Kroky počítám
S lehkým úsměvem

Od brány hříchů kráčím
Ooo... né
Zpátky, kde mi nevoněj
Laky přísných žen

Důvod mám se plést, když dálky blízko jsou
Taky ptát se nemohou
Za čím jdou

Pár lahví už je prázdných, zbejvá dopít poslední
Neumím žít sám,
Je mi krásně s ní
Jak nářek psů se ploužím známou ulicí
Nebe nade mnou
Hvězdy zářící.

A jsem jak špatnej klaun, co mu hračky padaj kanálem
Lehce nad ránem
Tlačí prázdněj vůz
Chvilí sám si plout a složit hlavu zmoženou
Až si mě odvezou
Hrajte fádní blues

Důvod mám se splést, když blízko dálky jsou
Taky ptát se odmítnou
Kroky zpátky jsou

Pár lahví už je prázdných, zbejvá dopít poslední
Neumím žít sám,
Je mi krásně s ní
Jak nářek psů se ploužím známou ulicí
Nebe nade mnou
Hvězdy zářící.